

Hans Vandeweghe schetst een portret van het boegbeeld van het Sloveense wielrennen

Beeld GJJS KAST

PRIMOZ ROGLIC

Een zware crash zette een punt achter zijn carrière als skispringer. Tijdens zijn revalidatie ontdekte hij zijn talent als wielrenner. Zijn Sloveense landgenoten begrijpen niks van koers, maar Primoz Roglic is wél Tour-favoriet.

Wikipedia heeft een categorie *Slovenian male cyclists*: ze zijn met 79, te beginnen met A(bul-nar) Franc, die in 1936 namens Joegoslavië als eerste Sloveen aan de Tour deelnam, tot Z(rimsek) Jure, een al even nobele onbekende. Tussenin een handvol bekende namen zoals Janez Brajkovic, nu op de terugweg, Matej Mohoric, Luka Mezgec, maar de twee bekendste Sloveense wielrenners zijn jong geweld Tadej Pogacar (21) en boegbeeld Primoz Roglic (30). Afgelopen dinsdag eindigden ze één en twee in de eerste Tourrit met aankomst bergop.

Slovenië boven, zeker als het naar boven gaat, maar voor u een verkeerd beeld krijgt: Slovenië is geen fietsland. Het is zelfs een fietsonvriendelijk land, niet zozeer omdat er geen meter vlak te bespeuren valt want dat is dan weer een darwinistisch voordeel. Eerder omdat de Sloveense autobestuurders achter het stuurwiel de zeden en

gewoontes van hun buren de Italianen en Oostenrijkers verenigen: ongeduld, overdreven snelheid en dus veel risico. Fietsters zijn vervelende obstakels zonder rechten en fietspaden zijn er nauwelijks. In de meest toeristische regio ligt tussen de meren van Bled en Bohinj een veelbelovend fietspad dat halfweg gewoon ophoudt, waarna de fietser zonder het minste moordstrookje tussen het voorbijrazende verkeer verder moet. Het is een wonder dat Slovenië twee van de beste atleten ter wereld heeft voortgebracht in een sport die niet telt. Niet zeker of Janez met de pet zal staan junioren en de president smeken om een nationale feestdag als op 20 september op de Champs-Élysées een landgenoot wordt gehuldigd. Wildwaterkajak, judo een beetje,

**BIJ JUMBO-VISMA
STAAT HIJ BEKEND ALS
EEN COOLE GAST. ZIJN
TIMIDE VOORKOMEN
IS MAAR SCHIJN.
INTERN IS HIJ
EEN PLEZANTE KEREL**

zeker ook 2007 intikken, want anders krijgt u zijn crashes als wielrenner.

Die ene als skispringer in 2007 heeft in gang gezet wat ruim dertien jaar later - als alles naar wens verloopt - moet leiden tot een Nederlandse overwinning in de grootste wielervedstrijd ter wereld, weliswaar behaald met een Sloveen die zo goed is dat de beste Nederlandse ronderenner van deze eeuw - Tom Dumoulin - vol voor hem in dienst rijdt.

In 2011 hield Roglic, die dan als bijverdiens-te trappen poetste in winkelcentra, definitief op met skispringen. Hij had al zijn talenten als wielrenner ontdekt tijdens zijn revalidatie en kreeg een contract bij het lokaal team Adria-Mobil. In eerdere interviews heeft hij het er weleens over hoe hij wielrenner wilde worden maar geen fiets had. Hoe hij aan duatons meedeelde, op een geleende fiets van de buurman, en later aan wedstrijden en steeds voorin eindigde. Waarna een team hem oppikte.

In 2015 kon hij dan testen in Amsterdam bij een WorldTour-team. "Ik heb weken geen fiets gezien", jammerde hij vanop het strand in Griekenland. "Dat zeggen ze allemaal", was het lachonieke antwoord, "kom maar testen." Wat dat betreft blijft wielrennen een eenvoudige sport: getraind of niet, de wetenschappers zagen meteen de grote motor onder de motorkap.

In de commentaren wordt de ene carrière weleens met de andere in verband gebracht. Dat is heel kort door de bocht want de enige fysieke prestatie van skivliegen is de afsprong. De schansspringer heeft niet de minste behoefte aan een maximale zuurstofopname van 85 of meer, de waarde waarmee Roglic rondfiets. Wat allicht wel heeft geholpen, is de overdosis durf waarmee hij in het peloton is gekomen. Wie zich van Planica kan storten en 185 meter verder landen op een ijspiste, durft wellicht ook wel een afdaling op het scherp van de snee rijden.

STERKE BOVENBENEN

De echte bonus, zeggen de trainers bij Jumbo-Visma, kwam van die zware krachttraining op heel jonge leeftijd, typisch voor schansspringen. Dat heeft hem heel sterke bovenbenen bezorgd. Laat wielrennen nu juist een van de weinige sporten zijn die zowel op de uithoudings- als op de krachtcomponent een beroep doet, ziehier het recept voor een Tourwinnaar.

Er is al wat succes aan deze Tour voorafgegaan en als u dat heeft gemist, even een opsomming. Sinds Roglic door de tip doorspeelde aan toen LottoNL-Jumbo, dat hem in 2016 contracteerde, heeft hij de Rondes van Romandië (twee keer), Baskenland, UAE Tour en de Tirreno gewonnen. Voorts moest hij altijd de Giro hebben gewonnen in 2019 maar hij had vier slechte dagen door ziekte, al nauwelijks, en eindigde pas derde. Hij won dan maar

later op het seizoen de Vuelta, door slim koersen en overal vooraan te eindigen, ook in de drie etappes die zijn landgenoot Tadej Pogacar won. Zelf won hij de tijdrit op Frans grondgebied. Aan het eind had hij twee en een halve minuut voorsprong op Alejandro Valverde.

Dit jaar won hij al de Tour de l'Ain met concurrent Egan Bernal van Ineos Grenadiers kansloos op achttien seconden. In de Dauphiné midden augustus stond hij ook op één door op de Col de Porte ongenadig uit te halen toen hij crashte in de vierde etappe aan kilometer 82 ergens midden in het peloton. Zijn carrosserie was zwaar gehavend: geen breuken maar contusies en bloeduitstortingen alom. De ploegdirectie en de trainers hebben een week lang gevreesd voor de Tourstart.

BELGISCH LUIKJE

Het team zat toen op ultieme Tourstage in Tignes en vier dagen klom de kopman nauwelijks op de fiets. De laatste zondag voor de Tourstart kon hij weer een normale training afwerken. Speciaal voor hem bleven ze twee dagen langer in de bergen. De laatste test was een lange duurrit die hij naar behoren afwerkte. De motor lijkt intact.

Als Primoz Roglic de Tour wint - en hij is de goedoverfde favoriet - zit daar ook een Belgisch luikje aan. Niet alleen heeft Wout van Aert een groot aandeel als supernecht, maar diens trainer van altijd al, begeleidt ook Primoz Roglic. Lamberts is de naam, Marc de voornaam, discretie de tweede voornaam.

Team Jumbo-Visma is evenwel een team dat geregeld openheid van zaken geeft rond de wetenschap. Wat ze destijds onder zijn motorkap zagen zitten, daar hebben ze zich niet in vergist. De motor had nog wat finetuning nodig, maar met zijn 1m77 kleine lichaam, zijn beperkte gewicht en zijn grote vermogen is Primoz Roglic in staat om in lange klimmen boven de 6 watt per kilogram lichaamsgewicht te leveren.

In het team staat hij bovendien bekend als een coole gast, een trainingsbeest - zijn loopjes 's ochtends zijn redelijk uniek - dat vaak de juiste beslissing neemt, die niet alles zomaar aanneemt en heel goed weet waar hij mee bezig is. Zijn timide voorkomen is maar schijn. Intern is hij een plezante kerel, die ook al wat Nederlands spreekt maar dat angstvallig voor de buitenwereld verborgen houdt.

Een merk zal hij nooit worden, daarvoor komt hij uit een te klein sportland maar samen met zijn vriendin Lora Klinc timmert hij aan de weg. Klinc schreef dit jaar een boek: *Kilometer Nic of Kilometer Nul*. Het boek gaat over hoe haar man in 2019 derde werd in de Ronde van Italië en de Ronde van Spanje won. Primoz Roglic was trots, weze het vanaf afstand en revaliderend in Tignes. "Lora legt uit hoe wielrennen werkt. Ze hoopt dat mensen in Slovenië daarmee beter gaan begrijpen hoe het er straks aan toe zal gaan in de Tour de France." Dat is simpel: ze rijden allemaal hard bergop en aan het eind komt een Sloveen als eerste over de streep.

